

Psalmodikon

En torpare spelar psalmodikon
i stugan vid spiselhällen,
och toner om Salem och Libanon
förljuva den fattiga kvällen.

I rutans och glödens blandade ljus
han famlar med darrande knogar,
och psalmen blandas med stillsamt sus
från höstliga myrar och skogar.

Vem hör hans spel, om ej Herren Gud
från sfärerna lånar sitt öra?
Det är en lovsång i armodsskrud
och intet för världen att höra.

Han spelar, en åldrande, bortglömd man.
Men kanske den högste därovan
i onskans tider är ensam som han
och tackar för hågkomstgåvan?

Det ringa blir stort på oändlighetshåll —
så länge hans sångspel klingar,
är jorden mer än en vilsen boll,
som kretsar i ödsliga ringar.

* Ord av Anders Österling. Musik av Evert Taube. Arrangerad för luta och piano av Nils B. Söderström.

Moderato

En tor - pa - re spe - lar psalm - o - di - kon i

stu - gan vid spi - sel - häll - len, och to - ner om Sa - lem och

Li - ba - non för - lju - va den fat - ti - ga kväl - len.

Teckning av Ann Margret Dahlquist-Ljungberg ur »Svenska ballader och visor från medeltiden till våra dagar», varifrån också text och noter hämtats.